

er f. Eks. som Betingelse forestrevet i Litra f., at de „have bestaaet den for Optagelsen af Ministeriet anordnede Optagelsesprøve“. Men det kan dog umuligt være Fordringen, at den, der overhovedet ikke behøver at have gaaet paa et Seminarium, skal have bestaaet denne Optagelsesprøve. Eller forstaas derved „Betingelserne i § 2“ ogsaa den sidste Række af Fordringer? Det kan ikke ses; det burde være tydeligere udformet, hvad det er, der menes. Naar der saa i § 10 b staar, at der af Statskassen ydes et Tilskud af „ $\frac{1}{3}$ af de faste Lærer- og Lærerindlønninger“, synes man derved at være kommen til en fast og bestemt Ordning. Men naar der i næste Punktum staar, at Ministeriet afgør, „hvorvidt og i hvilken Grad Lønninger til Timelærere og Timelærerinder i hvert enkelt Tilfælde kunne tages med i Beregningen“, saa ere vi borte fra det faste, saa er det ikke længere de „faste Lærer- og Lærerindlønninger“, der er Tale om. Det er en underlig Maade at opstille Sagen paa, at man i sidste Punktum omslæder den Regel, der er givet i første, og siger: der er egentlig ingen som helst Regel for, hvorledes Beregningen skal ske — hvis jeg ikke har misforstaaet Meningen; det er jo muligt; man kan læse saa længe paa en Ting, at man til sidst slet ikke kan se, hvad Meningen egentlig er. Som det her staar, forekommer det mig at betyde, at det er Ministeren, der afgør, hvorledes Beregningen skal finde Sted, efter som han har Øyst eller ikke Øyst til at regne Timelærerne med eller undlade dem. Jeg antager, det kun er en Uklarhed i Fremstillingen. Jeg skal ikke opholde mig mere ved disse formelle Ting. Jeg har ment, der var nogen Grund til netop ved dette Forslag at tale derom, fordi jeg synes, det er uheldigt, om en Lov, der skal læses af Lærere og fra dem gennem hele den Land, den indeholder, trænge ned til Børnene, skulde have den Egenstabs, at det danske Sprog, der bruges deri, egentlig ikke var et, til hvilket man kunde henvide Børnene til Efterligning.

Berntsen: Da ikke mindre end fem foregaaende Talere have stænket det foreliggende Lovforslag en ret indgaaende Drøftelse, skal jeg fatte mig i størst mulig Korthed. Jeg er enig med den første erede Taler (Højmark) i, at Lovforslaget er kommet med en noget eiendommelig Motivering til os fra det andet Ting. Naar to Parter skulle forhandle og enes om at afgøre en Sag med hinanden, gaar det dog ikke an, at den ene begynder med at sige til den anden: vi to skulle søge at komme overens

om denne Sag, men nu siger jeg paa Forhaand min Mening, og vil du ikke tiltræde denne min Mening, saa kan du ikke vente noget ud af den Sag. Nu, jeg vil trøste mig med det gamle Ord, at det ikke al Tid gaar saa strengt til, som Præsten prædiker, og det er at haabe, at det ogsaa er Tilfældet her. Folketinget staar selvfølgelig frit til det foreliggende Spørgsmaal, og jeg antager, det har saa megen Interesse for det Emne, der foreligger, at det vil gøre, hvad det kan for at give Lovforslaget en saa god Stikkelse, et saa fyldigt Indhold som muligt. Jeg paastømmer, at den højstærede Kirkeminister har fremsat dette Lovemne, og jeg tiltræder fuldstændigt det Hovedformaal, som er tilkendegivet ved dette Lovforslag, at man bør give de vordende Lærere her i Landet en saa fyldig og saa god Uddannelse som muligt, da Lærernes Indflydelse paa Folkets Tankefølelse og Udvikling jo i det hele har en overordentlig stor Betydning. Jeg kan derfor være enig i de Bestemmelser, som Lovforslaget fastsætter om, at enhver, der ønsker at tage Eksamen som Lærer, skal som Regel have gennemgaaet et treaarigt Kurlus enten paa et Stats- eller Privatseminarium. Jeg er enig i den Bestemmelse, der gaar ud paa, at Lærerne skulle have naaet en modnere Alder, end der hidtil har været krævet, for de modtage og afslutte deres Uddannelse som Lærere. Jeg er ogsaa enig i, at det er ønskeligt, at Seminaristerne, før de optages paa Seminarier, have haft nogen Vejledning i en god Skole, ligesom de paa selve Seminarieret kunne saa Afgang til Dvælselse i praktisk Færdighed. Herom er der imidlertid fremsat saa mange Udtalelser, at jeg ikke videre skal opholde mig derved; jeg kan kan sige, at jeg i alt væsentligt deler de Anskuelser, der ere fremsatte af det erede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (S. Holm). Derimod finder jeg, at det ikke er ganske rigtigt, at man med Hensyn til, hvad der skal være Maalet for Seminaristernes Uddannelse, fuldstændig overlader til Ministeren at bestemme det, saaledes som Lovforslagets § 3 foreskriver. Jeg indrømmer, at det er ikke noget, der hører til Dagens Orden, at vi saa et ny Ministerium i dette Land, men det hender dog undertiden, at man skifter Kultusminister, og det er ikke heldigt, at Spørgsmaalet om, hvad der skal være Maalet for Seminaristernes Uddannelse, hvilke Krav, der kunne stilles til deres hele Uddannelse, skal være overladt til den enkelte Ministers Forgodtbefindende eller Vilkaarlighed. Derfor ønsker jeg, at Lovforslaget maa indeholde nærmere Angivelse af, hvad der egentlig maa siges at være Maalet for